

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення зміни до
підпункту 133.4.1. пункту 133.4 статті 133
Податкового кодексу України щодо
установчих документів неприбуткової організації
(реєстр. № 5622 від 28 грудня 2016 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 16 листопада 2017 року (протокол № 65) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення зміни до підпункту 133.4.1. пункту 133.4 статті 133 Податкового кодексу України щодо установчих документів неприбуткової організації (реєстр. № 5622 від 28 грудня 2016 року), поданий народним депутатом України Писаренком В. В. (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект розроблено з метою надання права юридичним особам публічного права, які мають статус неприбуткових організацій бути включеними (не виключеними) в Реєстр неприбуткових установ та організацій.

Законопроектом пропонується внести зміни до підпункту 133.4.1. пункту 133.4 статті 133 Податкового кодексу України доповнивши його новим абзацом п'ятим такого змісту: «Дія абзаців третього та четвертого цього підпункту не поширюється на юридичних осіб публічного права, установчими документами (укази Президента України, закони України, постанови Кабінету Міністрів України тощо) яких передбачено, що ці особи створені без мети отримання прибутку».

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є незалежною, демократичною, правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі

Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8), органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19).

Відповідно до Основного Закону України усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (статті 21, 22), громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України (частина перша статті 68); виключно законами України визначаються: права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; засади утворення і діяльність об'єднання громадян, організація і діяльність органів виконавчої влади (пункти 1, 11, 12 частини першої статті 92).

Так, відповідно до пунктів 28, 31 статті 106 Президент України створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі ті інші допоміжні органи і служби, а також на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України.

Згідно статті 113 Основного Закону Кабінет Міністрів України є органом у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України забезпечує державний суверенітет і економічну самостійність України, здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, виконання Конституції і законів України, актів Президента України; вживає заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина; забезпечення проведення податкової політики, а також утворює, реорганізовує та ліквідує відповідно до закону міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади (пункти 1, 2, 3, 9¹ статті 116 Конституції України).

Відповідно до частини другої статті 142 Основного Закону територіальні громади сіл, селищ і міст можуть об'єднувати на договірних засадах об'єкти комунальної власності, а також кошти бюджетів для виконання спільних проектів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, організацій і установ, створювати для цього відповідні органи і служби.

Частиною четвертою статті 143 Конституції України передбачено, що органи місцевого самоврядування з питань здійснення ними повноважень органів виконавчої влади підконтрольні відповідним органам виконавчої влади.

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної

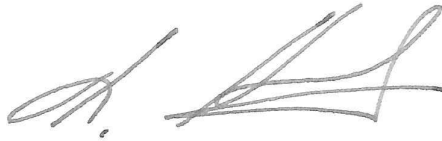
правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Також Конституційний Суд України в Рішенні від 24 грудня 2004 року № 22-рп/2004 вказав, що забезпечення прав і свобод потребує, зокрема, законодавчого закріплення механізмів (процедур), які створюють реальні можливості для здійснення кожним громадянином прав і свобод (абзац четвертий підпункту 3.2 пункту 3 мотивувальної частини).

Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України, до повноважень якої належить прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення зміни до підпункту 133.4.1. пункту 133.4 статті 133 Податкового кодексу України щодо установчих документів неприбуткової організації (реєстр. № 5622 від 28 грудня 2016 року), поданий народним депутатом України Писаренком В.В., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ